

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Banku [...] w W.
przeciwko P. Z., M. Z., A. M. i T. M.
o zapłatę kwoty 54.479,15 złotych z odsetkami ustawowymi
od dnia 10 lutego 2012 roku do dnia zapłaty,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 czerwca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 30 października 2019 r., sygn. akt II Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza solidarnie od pozwanych P. Z., M. Z., A. M. i T. M.
na rzecz powoda Banku [...] w W. kwotę 2717 (dwa tysiące
siedemset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego

w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 30 października 2019 r. pozwani P. Z., M. Z., T. M. i A. M. oparli wnioski o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej na przesłance określonej przez art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Odwołując się do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania stwierdzić należy, że nie zostały przez skarżącego przedstawione wystarczające motywy pozwalające na uznanie, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym.

Powyższych wymogów nie spełnili skarżący upatrując oczywistej zasadności w występujących, w ich ocenie, wadliwych ustaleniach Sądu Okręgowego przede wszystkim w zakresie ustaleń dotyczących autentyczności podpisów złożonych przez P. Z. i M. Z. na aneksach nr 1/[...], nr 2/[...] i nr 3/[...] do umowy kredytu inwestycyjnego złotowego nr [...] z uwagi na oparcie przez Sądy *meriti* swoich wniosków na podstawie opinii [...] Towarzystwa [...] sporządzonej przy wykorzystaniu materiału porównawczego, którego prawdziwość pozwani kwestionowali, przez co został naruszony art. 254 § 1 k.p.c. O oczywistej

zasadności skargi kasacyjnej ma również świadczyć błędne zastąpienie Sądu innymi dowodami stanowczej opinii T. Ł., opartej na niewątpliwie autentycznym materiale porównawczym. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej zawiera przy tym rozbudowany wywód wyżej przedstawionego stanowiska. Analiza treści uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej prowadzi do jednoznacznego wniosku, że oczywistej zasadności skargi kasacyjnej skarżący upatrują w wadliwej ocenie dowodów przeprowadzonych w sprawie, której przedstawiają własną, poprawną, ich zdaniem, ocenę tych dowodów prowadzącą do odmiennych ustaleń faktycznych niż przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku. Taki sposób argumentacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozostaje w oczywistej sprzeczności z art. 398³ § 3 k.p.c. Przepis ten zakazuje oparcia skargi kasacyjnej na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów. Zakaz ten obowiązuje także wówczas, gdy w skardze są wprowadzone sformułowane dopuszczalne zarzuty naruszenia prawa procesowego lub materialnego (przez powołanie odpowiednich przepisów), ale w istocie ich uzasadnienie świadczy, że zmierzają one obejścia zakazu przewidzianego w art. 398³ § 3 k.p.c.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99, art. 105 § 2, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 i § 15 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.).